

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

28.06.2021 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Miejsce opodatkowania VAT usług elektronicznych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 5 marca 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.697.2020.2.MS _____ 3

Przychód z tytułu przedawnienia zobowiązania, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 25 maja 2021 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.126.2021.1.PB ___ 4

Miejsce opodatkowania VAT usług elektronicznych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 5 marca 2021 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.697.2020.2.MS

Miejsce świadczenia (opodatkowania VAT) usług elektronicznych, jest uzależnione od statusu nabywcy usługi, tj. czy jest on podatnikiem VAT, czy też jest konsumentem. Zasady pozwalające na ustalenie kto jest odbiorcą usługi zostały sformułowane w rozporządzeniu wykonawczym Rady UE 282/2011 [dalej: **Rozporządzenie**] i przewidują one, że należy wziąć pod uwagę, kto został wskazany na fakturze jako dostawca usługi do odbiorcy, czy dany podmiot ma wpływ na warunki sprzedaży usług, a także czy ma wpływ na ich cenę – tak stwierdził Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji indywidualnej z 5 marca 2021 r. (sygn. 0111-KDIB3-3.4012.697.2020.2.MS).

Podatnik wystąpił z wnioskiem o wydanie interpretacji, w której wskazał, iż jest osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą, zarejestrowaną dla potrzeb VAT w Polsce. W ramach działalności sprzedaje kursy edukacyjne za pośrednictwem aplikacji mobilnej dostępnej w sklepie kontrahenta posiadającego siedzibę w Irlandii (będącego podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą i podatnikiem VAT). Sprzedaż kursów jest prowadzona na podstawie umowy dystrybucyjnej, tj. podatnik sprzedaje kursy do kontrahenta, a kontrahent do finalnego odbiorcy. Sprzedaż kursów stanowi usługę elektroniczną w rozumieniu art. 7 Rozporządzenia.

Wobec powyższego, po stronie podatnika powstało pytanie, czy jest on uprawniony do przyjęcia, że świadczona usługa na rzecz kontrahenta będzie opodatkowana w miejscu siedziby usługobiorcy (według zasad przewidzianych w art. 28b ust. 1 ustawy VAT) i w efekcie nie będzie on odpowiedzialny za rozliczenie VAT w Polsce.

Organ podatkowy odpowiedział, że przy ustaleniu miejsca świadczenia usług elektronicznych należy odwołać się do art. 9a Rozporządzenia. Na tej podstawie organ stwierdził, iż w analizowanym przypadku nie można uznać podatnika za wyraźnie wskazanego przez kontrahenta jako podmiot świadczący usługi elektroniczne. Jak wynika bowiem z opisu, na rachunkach lub paragonach podatnik nie widnieje jako dostawca produktu – kursów językowych. Ponadto to kontrahent jako podmiot prowadzący sklep ma decydujący wpływ na ustalenie ogólnych warunków sprzedaży produktów oraz terminów ich udostępnienia. Cena produktu zależy częściowo od podatnika i częściowo od wysokości opłaty za obsługę pobieranej przez kontrahenta. Ponadto

między konsumentem (finalnym odbiorcą), a podatnikiem nie występują płatności.

Stąd też uwzględniając powyższe okoliczności, organ podatkowy uznał, iż kontrahenta należy uznać za podmiot, który otrzymuje i świadczy usługę elektroniczną na rzecz finalnego odbiorcy (konsumenta). W rezultacie miejscem świadczenia usług przez podatnika będzie miejsce siedziby kontrahenta i podatnik nie będzie zobowiązany do rozliczenia podatku należnego z tego tytułu.

Komentarz eksperta

Świadczenie usług elektronicznych dynamicznie rozwija się w ostatnich latach i coraz więcej przedsiębiorców decyduje się na uczestnictwo w elektronicznym kanale dystrybucyjnym. W rezultacie coraz więcej podmiotów zastanawia się jak należy prawidłowo opodatkować usługi elektroniczne. Ze względu na swoją specyfikę usługi elektroniczne, świadczone na terytorium UE na rzecz konsumentów mogą być rozliczane według standardowej procedury, co powoduje konieczność rejestracji w każdym państwie, gdzie konsument ma miejsce zamieszkania/pobytu. Alternatywnie, VAT można również rozliczać w specjalnej procedurze MOSS (od 1 lipca 2021 będzie to procedura OSS). Procedura ta przewiduje, że podatnik wybiera jedno państwo UE, w którym dokonuje rejestracji i rozliczeń VAT, bez względu na miejsce zamieszkania/pobytu konsumenta.

Niemniej – tak jak w omawianej interpretacji – odbiorcą usług elektronicznych może być również zagraniczny podatnik VAT. W takiej sytuacji wskazane zasady rozliczenia VAT nie będą miały zastosowania. Gdy odbiorcą usług elektronicznych jest zagraniczny podatnik VAT to, co do zasady, on będzie zobowiązany do rozliczenia podatku należnego od świadczonych usług. Zatem podatnicy podejmujący się świadczenia usług elektronicznych powinni prawidłowo zidentyfikować podmiot, który jest odbiorcą świadczonych usług, czy jest to konsument czy podatnik VAT. Ustalenie odbiorcy powinno odbywać się w oparciu o specjalne reguły przewidziane w art. 9a Rozporządzenia. Dopiero po ich zastosowaniu możliwe jest prawidłowe rozliczenie VAT od usług elektronicznych.

SZYMON RAUT
DORADCA PODATKOWY

Przychód z tytułu przedawnienia zobowiązania, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 25 maja 2021 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.126.2021.1.PB

Przedmiotem wniosku o interpretację było zdarzenie przyszłe dotyczące kwestii powstania przychodu (na gruncie art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy CIT) z tytułu nieodpłatnego świadczenia w przypadku przedawnienia zobowiązania. Wnioskodawca w ramach przedstawionej argumentacji wskazał m.in., iż:

- pojęcie nieodpłatnego świadczenia obejmuje uzyskanie korzyści kosztem innego podmiotu, mające konkretny wymiar majątkowy czy finansowy. W jego ocenie kluczową cechą świadczenia nieodpłatnego jest to, iż otrzymujący takie świadczenie nie jest zobowiązany do wykonania jakiegokolwiek świadczenia wzajemnego. Zatem, **aby dane świadczenie mogło zostać uznane za świadczenie nieodpłatne niezbędnym jest by polegało ono wyłącznie na jednostronnym przysporzeniu po stronie podmiotu, który świadczenie to uzyskał oraz, aby miało ono charakter trwały i definitywny (bezzwrotny).**
- **na gruncie prawa cywilnego zobowiązanie z przedawnionej wierzytelności traktuje się nadal jak dłużnika,** z tą tylko różnicą, że odmawia wierzycielowi ochrony prawnej, w tym w szczególności zastosowania przymusu państwowego wyegzekwowania wierzytelności.
- **spełnienie świadczenia przedawnionego przez dłużnika nie jest uznawane za świadczenie nienależne,** które skutkowałoby bezpodstawnym wzbogaceniem wierzyciela.

Tym samym, zdaniem Wnioskodawcy, dane zobowiązanie nie wygasa na skutek przedawnienia, a jedynie sprawia, że wierzyciel nie posiada prawnych możliwości dochodzenia przedawnionego długu. Podobne stanowisko zostało wskazane przez NSA w wyroku z dnia 12.02.2020 r., II FSK 808/18.

Organ uznał jednak stanowisko Wnioskodawcy za **nieprawidłowe**, wskazując na art. 12 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy CIT, który wśród przychodów podlegających opodatkowaniu wymienia wszelkiego rodzaju umorzone lub

przedawnione zobowiązania (z pewnymi wyłączeniami, niemającymi zastosowania w stanie faktycznym przedstawionym we wniosku). W kontekście przywołanego przepisu jako przychód podatkowy należy więc kwalifikować każdą przedawnioną wierzytelność.

Dyrektor KIS wskazał, iż zgodnie z art. 117 § 21 Kodeksu Cywilnego, po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. Oznacza to, że zobowiązanie przedawnione przekształca się w tzw. „zobowiązanie naturalne”. Nie może ono być wyegzekwowane pod przymusem ani też zasądzone przez sąd powszechny, jeżeli dłużnik powoła się na upływ terminu przedawnienia. Nie ulega zatem wątpliwości, że gdy występuje niemożność przymusowego wyegzekwowania zobowiązania, mimo braku jego faktycznego wykonania, dłużnik uzyskuje pewną korzyść majątkową, przejawiającą się w tym, że nie musi realnie wykonać zobowiązania.

Zdaniem organu dla powstania przychodu **wystarczy zatem istnienie zobowiązania pieniężnego po stronie podatnika i jego przedawnienie.** W takiej sytuacji dojdzie bowiem do wzbogacenia po stronie dłużnika będącego stroną tego stosunku prawnego z tego powodu, że dłużnik przestanie być zobowiązany do świadczenia, a środki pieniężne, które winien przekazać w ramach wymaganego świadczenia, pozostaną w jego majątku, powiększając go w sposób trwały. Zatem wartość przedawnionych zobowiązań stanowić będzie dla Wnioskodawcy przychód podlegający opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych.

Komentarz eksperta

Omawiana interpretacja jest kolejnym potwierdzeniem ukształtowanej obecnie linii interpretacyjnej, która wskazuje na fakt zaistnienia wzbogacenia się po stronie dłużnika w momencie przedawnienia zobowiązania pieniężnego (podobnie stanowisko przedstawione jest m.in. w interpretacjach o sygnaturach: 0111-KDIB1-1.4010.531.2020.1.BK oraz 0111-KDIB1-1.4010.529.2020.1.MF).

Przywołany przez Wnioskodawcę wyrok NSA, który miał potwierdzać jego stanowisko

na gruncie ustawy CIT, dotyczy przepisów ustawy PIT i sytuacji przedawnienia zobowiązań nie dotyczących działalności gospodarczej (a więc nie znajdował do nich bezpośrednio zastosowania art. 14 ust. 2 pkt. 6 ustawy PIT, analogiczny w swoim brzmieniu do art. 12 ust.1 pkt 3 ustawy CIT). Ta okoliczność wydaje się być decydująca dla odrzucenia przez organ wniosków płynących z tego orzeczenia. Jakkolwiek nie sposób odmówić logiki argumentacji prezentowanej w jej ramach, tak trudno także pominąć całkowicie przepis, który wiąże umorzenie zobowiązania z powstaniem przychodu na gruncie podatkowym (przyjęcie takiej koncepcji na gruncie ustawy CIT czy też zobowiązań dotyczących działalności gospodarczej w ustawie PIT prowadzić mogłoby do wniosku, iż regulacje te są w praktyce puste, a taka wykładnia jest z gruntu rzeczy niemożliwa ze

względu na założenie o racjonalności działań ustawodawcy).

Reasumując, przeniesienie na grunt ustawy CIT argumentacji zaprezentowanej we wspomnianym wyroku NSA, a w efekcie wyłączenie z opodatkowania umorzonych zobowiązań, wydaje się być mało prawdopodobne.

ANNA JAWORSKA
DORADCA PODATKOWY

RAFAŁ KAZIK
KONSULTANT

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Przesłanki skorzystania z tzw. ulgi na złe długi w świetle art. 90 ust. 1 Dyrektywy 112, wyrok NSA z 17 czerwca 2021 r., sygn. I FSK 2261/15	7
Kwestia zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków na niemiecki podatek od nabycia nieruchomości zapłacony w związku z nabyciem udziałów w niemieckiej spółce, wyrok NSA z 5 lutego 2021 r., sygn. II FSK 688/19	7
Rekompensaty wypłacane przez Prezesa URE są zwolnione od podatku dochodowego na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 47 ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 17 czerwca 2021 r., sygn. I SA/WR 102/21	7
„Ustawa”, o której mowa w art. 30f ust. 7 ustawy PIT to akt prawny (ustawa), właściwy dla formy prawnej, w jakiej działa zagraniczna spółka kontrolowana, wyrok NSA z 4 marca 2021 r., sygn. II FSK 2957/18	7
Koszty opłat dodatkowych, którymi spółka rekompensuje bankowi kredytującemu koszty wpłacanych przez bank na rzecz BFG składek, nie mogą stanowić kosztu podatkowego kredytobiorcy, wyrok NSA z 10 lutego 2021 r., sygn. II FSK 2941/18	8

Przesłanki skorzystania z tzw. ulgi na złe długi w świetle art. 90 ust. 1 Dyrektywy 112, wyrok NSA z 17 czerwca 2021 r., sygn. I FSK 2261/15

Jeżeli podatnik nie spełnia jedynie warunków określonych w przepisach krajowych, które nie są zgodne z art. 90 ust. 1 Dyrektywy 112, może powoływać się przed sądem krajowym bezpośrednio w celu uzyskania obniżenia podstawy opodatkowania, a rozpatrujący spór sąd krajowy zobowiązany jest do pominięcia tych niezgodnych z dyrektywą warunków. Zatem zobowiązany jest pominać również wynikającą z art. 89a ust. 2 pkt 3 lit. b ustawy VAT warunek, aby na dzień poprzedzający dzień złożenia deklaracji podatkowej, w której dokonuje się korekty, o której mowa w ust. 1 dłużnik nie był w trakcie postępowania restrukturyzacyjnego w rozumieniu ustawy Prawo restrukturyzacyjne, postępowania upadłościowego, czy też jak w tej sprawie, w trakcie likwidacji.

Kwestia zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków na niemiecki podatek od nabycia nieruchomości zapłacony w związku z nabyciem udziałów w niemieckiej spółce, wyrok NSA z 5 lutego 2021 r., sygn. II FSK 688/19

W świetle art. 16 ust. 1 pkt 8 ustawy CIT istotne jest, czy wydatek związany z zapłatą niemieckiego podatku od nieruchomości, można uznać jako wydatek bezpośrednio związany z „nabyciem udziałów” w niemieckiej spółce. Rację ma spółka twierdząc, że chodzi w tym przypadku o wydatki bezpośrednio warunkujące nabycie udziałów, bez których poniesienia nie byłoby możliwe nabycie udziałów i muszą one wprost dotyczyć transakcji nabycia udziałów.

Spółka twierdzi, że wydatek na pokrycie zobowiązania podatkowego z tytułu GrESt nie jest wydatkiem bezpośrednio związanym z nabyciem udziałów, gdyż nie dotyczy on wprost transakcji nabycia udziałów. W realiach niniejszej sprawy, nie sposób uznać, stosując jedynie kryterium przyjęte przez sąd I instancji, czyli konieczność (nieuchronność) poniesienia wydatku, aby wykazać bezpośredni związek pomiędzy nabyciem udziałów, a koniecznością zapłaty niemieckiego podatku od nieruchomości.

Biorąc pod uwagę przedstawioną przez spółkę charakterystykę niemieckiego podatku od nieruchomości, nie jest on pobierany z tytułu do-

konanej czynności, jaką jest nabycie udziałów w spółce niemieckiej. Odpowiednikiem takiego podatku związanego z czynnością nabycia udziałów na gruncie prawa polskiego, byłby PCC, który uważany jest za koszt bezpośredni określonej czynności. Tymczasem niemiecki podatek od nieruchomości, nie jest pobierany z tytułu dokonanej czynności nabycia udziałów, lecz wynika z faktu, że spółka poprzez nabycie udziałów w spółce niemieckiej, w sensie ekonomicznym stała się właścicielem nieruchomości.

Mając na uwadze powyższe rozważania, zarzut naruszenia art. 16 ust. 1 pkt 8 ustawy CIT należało uznać za zasadny.

Rekompensaty wypłacane przez Prezesa URE są zwolnione od podatku dochodowego na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 47 ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 17 czerwca 2021 r., sygn. I SA/WR 102/21

Rekompensata uzyskana przez spółkę od Prezesa URE z tytułu przenoszenia kosztów zakupu uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na ceny energii elektrycznej, używanej do wytwarzania produktów - podlega zwolnieniu z opodatkowania jako dotacja otrzymana ze Skarbu Państwa, tj. na podstawie przepisu art. 17 ust. 1 pkt 47 ustawy CIT.

„Ustawa”, o której mowa w art. 30f ust. 7 ustawy PIT to akt prawny (ustawa), właściwy dla formy prawnej, w jakiej działa zagraniczna spółka kontrolowana, wyrok NSA z 4 marca 2021 r., sygn. II FSK 2957/18

Wykładnia językowa art. 30f ust. 7 ustawy PIT nie prowadzi do jednoznacznej odpowiedzi, o jakiej ustawie w niniejszym przepisie mowa. Nie użyto w nim bowiem stosowanego w technice prawodawczej dookreślenia w postaci zwrotów „tej” ustawy lub „niniejszej ustawy”.

Zagraniczna spółka kontrolowana – niezależnie od tego, kto w Polsce będzie z tytułu osiągniętych przez nią dochodów uiszczal podatek, czy osoba fizyczna, czy osoba prawna – może działać w różnych formach prawnych. Może to być zarówno odpowiednik polskiej spółki kapitałowej, jak i spółki bądź jednostki organizacyjnej nieposiadających osobowości prawnej. Dlatego należy przyjąć, że „ustawa”, o której mowa w art. 30f ust. 7 ustawy PIT, to akt prawny (ustawa) właściwy dla formy prawnej, w jakiej działa zagraniczna spółka kontrolowana.

Koszty opłat dodatkowych, którymi spółka rekompensuje bankowi kredytującemu koszty wpłacanych przez bank na rzecz BFG składek, nie mogą stanowić kosztu podatkowego kredytobiorcy, wyrok NSA z 10 lutego 2021 r., sygn. II FSK 2941/18

1) Zrekompensowanie bankowi równowartości opłat, które winien on wnieść tytułem składek na rzecz Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, w tym również opłaty ostrożnościowej, nie znajduje uzasadnienia z punktu widzenia działalności spółki, która realizując cel w postaci uzyskania finansowania zakupu nieruchomości biurowych na wynajem, ponosi w związku z tym inne koszty w postaci przewidzianych prawem: odsetek i innych opłat dodatkowych, np. opłaty aranżacyjnej, opłaty za zaangażowanie, etc.) od zaciągniętego kredytu.

Banki natomiast realizując własny cel gospodarczy w postaci udzielenia kredytu i uzyskania w związku z tym przychodów z tytułu odsetek i innych opłat dodatkowych ponoszą obligatoryjne koszty m.in. z tytułu opłat na rzecz BFG, w tym opłaty ostrożnościowej.

Zasadne jest zatem stanowisko organu, że obciążenie spółki tymi kosztami oznacza, że ponosi ona wydatki „za bank”, w sytuacji gdy koszty te są ustawowo związane z działalnością gospodarczą banku, a co za tym idzie z uzyskiwanymi przez niego przychodami. Tym samym nie mogą one zostać uznane po stronie spółki za koszty uzyskania przychodu, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy CIT.

2) Obowiązujący do dnia 8 października 2016 r. przepis art. 16 ust. 1 pkt 71 ustawy CIT sta-

nowił wyjątek od wyrażonej w art. 15 ust. 1 ustawy CIT zasady ogólnej dotyczącej zaliczania wydatków do kosztów uzyskania przychodów. Przy czym opłaty ostrożnościowe nie zostały wskazane w art. 16 ust. 1 pkt 71 ustawy CIT, dlatego wykładnia językowa tego przepisu prowadzi do wniosku o niezasadności poglądu, że z mocy tego przepisu nie mogą one być zaliczone do kosztów uzyskania przychodu po stronie banku. Na gruncie niniejszej sprawy istotnym jest, że na mocy art. 14a ustawy BFG, to podmioty objęte systemem gwarantowania (czyli banki) miały obowiązek wnoszenia kwartalnie do BFG opłatę ostrożnościową.

Zatem tylko podmioty uprawnione (banki), do których nie należy spółka mogły, w oparciu o wykładnię literalną przepisu art. 16 ust. 1 pkt 71 ustawy CIT, wspartą wykładnią systemową oraz - zważywszy na uchylene przepisu art. 16 ust. 1 pkt 68 ustawy CIT – historyczną, dojść do wniosku, że od dnia 9 października 2016 r. brak jest przepisu, który wprost wyłączałby opłatę ostrożnościową z katalogu kosztów uzyskania przychodów.

Tym samym, od dnia 9 października 2016 r. brak jest przepisu, który wprost wyłączałby opłatę ostrożnościową z katalogu kosztów uzyskania przychodów, przy czym uprawnienie do zaliczenia do takich kosztów istnieje jedynie po stronie podmiotów ją wnoszącą do BFG, czyli podmioty objęte systemem gwarantowania, wymienione w art. 2 pkt 3 ustawy BFG. Spółka nie jest, co nie budzi wątpliwości, żadnym z podmiotów wymienionych w ustawowym katalogu podmiotów objętych systemem gwarantowania.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia podlegania opodatkowaniu VAT i sposobu refakturowania podatku od nieruchomości , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 9 czerwca 2021 r., sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.225.2021.2.ALN	10
Obowiązki płatnika w związku z wypłatą zysku na rzecz wspólników spółki komandytowej (podatnika CIT) , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 8 czerwca 2021 r., sygn. 0113-KDIPT2-3.4011.352.2021.1.NM	10
Kwalifikacja wydatków do kosztów kwalifikowanych. Przesłanki uznania działalności za działalność badawczo-rozwojową, o której mowa w art. 4a pkt 26-28 ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 2 czerwca 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.47.2021.2.IM	11
Opłata ostrożnościowa uiszczona przez bank w listopadzie 2016 r. może stanowić koszt uzyskania przychodów , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 27 maja 2021 r., sygn. 1462-IPPB3.4510.1068.2016.8.S/JBB/MR	11
Stosowanie w ewidencji VAT (JPK) oznaczenia TP w przypadku działalności gminy , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 28 maja 2021 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.5.2021.2.JS	12

Kwestia podlegania opodatkowaniu VAT i sposobu refakturowania podatku od nieruchomości, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 9 czerwca 2021 r., sygn. 0113-KDIPT1-3.4012.225.2021.2.ALN

1) W sprawie będącej przedmiotem wniosku, koszt podatku od nieruchomości, przeliczony na dzierżawcę, jako element kalkulacyjny ceny dzierżawy, zwiększa kwotę należną od dzierżawcy z tytułu dzierżawy nieruchomości oraz jest opodatkowany według stawki podatku właściwej dla usługi dzierżawy. Odnosząc się do opisu sprawy stwierdzić należy, że podatek od nieruchomości stanowi w analizowanym przypadku element rozliczeń z biorącym nieruchomości w dzierżawę, jest on należnością związaną z odpłatnym świadczeniem usługi dzierżawy i podlega opodatkowaniu VAT na zasadach właściwych dla wiążącego strony stosunku cywilnoprawnego.

Z uwagi na fakt, że koszt podatku od nieruchomości zalicza się do elementów świadczenia należnego z tytułu umowy dzierżawy, to stanowi wraz z czynszem zapłatę za to świadczenie będącą podstawą opodatkowania w rozumieniu art. 29a ust. 1 ustawy VAT.

2) Wnioskodawca powinien wystawić fakturę, w której podstawa opodatkowania składa się z usługi dzierżawy obejmującej koszt podatku od nieruchomości, zgodnie z art. 29a ust. 1 ustawy VAT. Koszty podatku od nieruchomości nie mogą bowiem stanowić samodzielnego świadczenia, lecz są elementem podstawowej czynności, jaką jest dzierżawa nieruchomości, zatem co do zasady nie powinny być wykazywane na fakturze w odrębnej pozycji. Należy jednak zauważyć, że elementy faktury określone w przepisach prawa podatkowego nie są jedynymi, które mogą być zamieszczone na dokumencie faktury. Ustawodawca w żaden sposób nie ograniczył prawa podatnika do zamieszczania na fakturach dodatkowych informacji. Zatem kwotę podatku od nieruchomości wnioskodawca może przedstawić w czę-

ści informacyjnej faktury lub na oddzielnym załączniku do niej.

Obowiązki płatnika w związku z wypłatą zysku na rzecz wspólników spółki komandytowej (podatnika CIT), interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 8 czerwca 2021 r., sygn. 0113-KDIPT2-3.4011.352.2021.1.NM

Z przedstawionych we wniosku okoliczności wynika, że od dnia 1 maja 2021 r. wnioskodawca (spółka komandytowa) stał się podatnikiem podatku CIT. Komplementariuszami wnioskodawcy są wyłącznie osoby fizyczne. Wnioskodawca zamierza wypłacać wspólnikom zaliczki na poczet zysku z bieżących środków obrotowych. Wnioskodawca ma wątpliwości w zakresie tego, czy w związku z wypłatą wspólnikom ww. kwot, pełni on funkcję płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych.

Należy zauważyć, że konsekwencją nadania spółce komandytowej podmiotowości na gruncie ustawy CIT jest wprowadzenie dwóch poziomów opodatkowania dochodu wypracowanego przez tę spółkę – podobnie, jak ma to miejsce w odniesieniu do pozostałych spółek – podatników podatku dochodowego od osób prawnych, tj. spółki z o.o., spółki akcyjnej i SKA.

Wspólnicy spółki komandytowej, tj. m.in. jej komplementariusze, zostaną opodatkowani od faktycznie uzyskanego przez nich dochodu z uczestnictwa w zysku takiej spółki. Zatem, uzyskiwane przez komplementariuszy wnioskodawcy świadczenia pieniężne w formie zaliczek na poczet zysku stanowią dla nich przychody z tytułu udziału w takim zysku, tak więc podlegają opodatkowaniu PIT na analogicznych zasadach, jak przychody z tytułu udziału w zyskach osób prawnych. Przychód ten powstaje zatem w momencie jego wypłaty i jest opodatkowany stawką 19%. W związku z powyższym, wnioskodawca jest obowiązany jako płatnik pobierać zryczałtowany podatek dochodowy od ww. wypłat dokonywanych na rzecz komplementariuszy.

Kwalifikacja wydatków do kosztów kwalifikowanych. Przesłanki uznania działalności za działalność badawczo-rozwojową, o której mowa w art. 4a pkt 26-28 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 2 czerwca 2021 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.47.2021.2.IM

1) Jeśli fundacja spełnia warunki o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 8 ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce to wnioskodawca do kosztów kwalifikowanych, o których mowa w art. 18d ust. 2 pkt 3 ustawy CIT, może zaliczyć ponieszone wydatki na zakup ekspertyz, opinii, usług doradczych i usług równorzędnych świadczonych lub wykonywanych na podstawie umowy przez fundację, jako przez inny podmiot prowadzący głównie działalność naukową w sposób samodzielny i ciągły w rozumieniu art. 7 ust. 1 pkt 8 ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

2) Zgodnie z art. art. 18d ust. 2 pkt 4a ustawy CIT, aby poniesione koszty można było uznać za koszty kwalifikowanej musi dojść do: i) nabycia usługi wykorzystania aparatury naukowo-badawczej, ii) wyłącznie na potrzeby prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej. W przypadku wnioskodawcy, nie można uznać, że pierwszy z powyższych warunków został spełniony. Oprogramowanie nie mieści się bowiem w definicji aparatury naukowo-badawczej. Zatem, nabytej usługi nie można zakwalifikować do usług polegających na udostępnianiu aparatury naukowo-badawczej.

W związku z powyższym, wnioskodawca do kosztów kwalifikowanych, o których mowa w art. 18d ust. 2 pkt 4a ustawy CIT nie może zaliczyć poniesionych wydatków na nabycie usługi wykorzystania specjalistycznego oprogramowania, wyłącznie na potrzeby działalności badawczo-rozwojowej, jako koszt nabycia usługi wykorzystania aparatury naukowo-badawczej.

3) Z wniosku wynika, że prace projektowe wniosą nową wiedzę, która będzie wykorzystywana

następnie do projektowania nowych procesów oraz planowania produkcji. Jasno określony harmonogram prowadzonych prac oraz sporządzana podczas trwania projektu dokumentacja pozwolą w sposób systematyczny zbierać, magazynować oraz dystrybuować nowo zdobytą wiedzę, która następnie może zostać wykorzystana przez wnioskodawcę do uruchomienia ścian wydobywczej w nowym obszarze.

Wnioskodawca wskazuje, iż planowane prace nie będą drobnymi, okresowymi zmianami wprowadzanymi do produktów, linii produkcyjnych, procesów wytwórczych, istniejących usług czy innych operacji w toku. W tej sytuacji należy uznać, iż działalność wnioskodawcy, która będzie prowadzona w ramach projektu opisanego we wniosku, spełnia definicję działalności badawczo-rozwojowej zawartą w art. 4a pkt 26-28 ustawy CIT, która uprawnia do skorzystania z ulgi badawczo-rozwojowej, o której mowa w art. 18d ustawy CIT.

Opłata ostrożnościowa uiszczona przez bank w listopadzie 2016 r. może stanowić koszt uzyskania przychodów, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 27 maja 2021 r., sygn. 1462-IPPB3.4510.1068.2016.8.S/JBB/MR

W momencie uiszczenia opłaty ostrożnościowej za IV kwartał 2016 roku, tj. za okres od dnia 1 października do dnia 31 grudnia 2016 roku, w zamkniętym katalogu art. 16 ust. 1 ustawy CIT nie istniał przepis, który wyłączałby taką opłatę z kosztów uzyskania przychodów.

Uiszczenie opłaty ostrożnościowej jest celowe, racjonalne, zasadne i niezbędne, a także przyczynia się do zachowywania albo zabezpieczania źródła przychodów banku. A zatem, opłata ostrożnościowa uiszczona przez bank w listopadzie 2016 r. powinna stanowić koszt uzyskania przychodów banku.

Stosowanie w ewidencji VAT (JPK) oznaczenia TP w przypadku działalności gminy, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 28 maja 2021 r., sygn. 0113-KD IPT1-2.4012.5.2021.2.JS

Z wniosku wynika, że gmina wykonuje zadania nałożone na nią odrębnymi przepisami prawa, dla realizacji których została powołana. W szczególności wykonuje zadania własne oraz zlecone z zakresu administracji rządowej, a także zadania z zakresu właściwości powiatu. Gmina w okresach miesięcznych rozlicza scentralizowany podatek VAT wraz z jej jednostkami organizacyjnymi, tj. jednostkami budżetowymi i samorządowymi zakładami budżetowymi.

Ośrodek Sportu i Rekreacji (OSiR) jest jedną z jednostek organizacyjnych gminy prowadzoną w formie jednostki budżetowej. Celem działalności ośrodka jest zaspokajanie potrzeb mieszkańców w zakresie kultury fizycznej, sportu, turystyki i rekreacji. Zarząd Cmentarzy (ZC) jest jedną z jednostek organizacyjnych gminy prowadzoną w formie samorządowego zakładu budżetowego. Przedmiotem działalności podmiotu jest zarządzanie cmentarzami komunalnymi, świadczenie usług pogrzebowych i cmentarnych, prowadzenie archiwów i ksiąg cmentarnych. Do pozostałych jednostek organizacyjnych gminy należą spółki pra-

wa handlowego, miejskie instytucje kultury, a także samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej. Jeśli w relacjach występujących między:

1) OSiR świadczącym usługę sprzedaży wstępu na pływalnię w imieniu gminy na rzecz osoby pozostającej z prezydentem miasta w powiązaniu pierwszego stopnia pokrewieństwa,

2) ZC świadczącym usługę pogrzebową w imieniu gminy na rzecz osoby pozostającej z wiceprezydentem miasta w powiązaniu drugiego stopnia pokrewieństwa,

3) jednostkami budżetowymi gminy świadczącymi usługi na rzecz spółek prawa handlowego gminy,

4) OSiR i/lub ZC a osobami upoważnionymi przez prezydenta miasta, tj. kierownikami wydziałów urzędu miasta (w tym członkami ich rodzin spokrewnionymi do drugiego stopnia), a także kierownikami jednostek organizacyjnych gminy (w tym członkami ich rodzin spokrewnionymi do drugiego stopnia),

- istnieją powiązania, o których mowa w art. 32 ust. 2 pkt 1 ustawy VAT, to tym samym gmina jest zobowiązana do oznaczenia „TP” tych transakcji w ewidencji sprzedaży w JPK_V7M z deklaracją.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

TOMASZ JANKOWSKI
tel. +48 505 465 553
tomasz.jankowski@ptpodatki.pl

MACIEJ GROCHULSKI
tel. +48 501 012 085
maciej.grochulski@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl